

Бабію І.В.

*доктор економічних наук, професор,
професор кафедри менеджменту та адміністрування,
Хмельницький національний університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5644-6704>*

Babiy Iryna

Khmelnytskyi National University

Сеник І.С.

*аспірантка кафедри менеджменту та адміністрування,
Хмельницький національний університет
ORCID: <https://orcid.org/0009-0005-6870-3612>*

Senyk Iryna

Khmelnytskyi National University

ОСОБЛИВОСТІ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ ЗА УМОВ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

PECULIARITIES OF STRATEGIC PLANNING OF INDUSTRIAL ENTERPRISES UNDER THE CONDITIONS OF EUROPEAN INTEGRATION

Анотація. У статті досліджено підходи вчених економістів до визначення стратегічного планування підприємства, його мети та цілей для забезпечення розвитку фінансово-господарської діяльності. Обґрунтовано основні критерії, які варто враховувати з метою успішної організації процесів стратегічного планування на промисловому підприємстві. Визначено базові принципи формування стратегічних планів промислових підприємств за умов євроінтеграції від яких залежить ефективність стратегічного планування. Охарактеризовано сучасні методи стратегічного планування, які є основою для формування прогнозних показників, планів, проектів та стратегій розвитку підприємства. Зроблено висновок, що управлінський персонал ґрунтуючись на особливостях, можливостях та характеристиках підприємства обирає власний підхід до організації стратегічного планування на основі обґрунтованих принципів та моделей. Через те, наведені моделі стратегічного планування, які на практиці обирають вітчизняні промислові підприємства. Виокремлено ряд завдань щодо удосконалення стратегічного планування промислових підприємств в нинішніх умовах функціонування.

Ключові слова: стратегічне управління, стратегічне планування, промислові підприємства, стратегії розвитку, стратегічний потенціал.

Постановка проблеми. Для забезпечення результативної діяльності будь-якого підприємства, вкрай важливим є чітке формулювання власної місії, мети, поточних та стратегічних

цілей. Це пояснюється тим, що підприємства, функціонуючи в посиленому конкурентному бізнес середовищі, зіштовхуються із непередбачуваністю впливу зовнішніх факторів.

Обрання євроінтеграційного вектору розвитку для вітчизняних промислових підприємств стає підґрунтям підвищення економічного потенціалу, можливості розширення ринків збуту продукції, посилення бізнес співпраці тощо. Водночас, активізація бізнесу в міжнародному економічному просторі вимагає дослідження ймовірних ризиків, вивчення специфіки діяльності на визначених ринкових сегментах зовнішнього ринку, що спонукає підприємства, подекуди, кардинально переглядати обрані стратегічні орієнтири, особливо, за умов посилення глобальної конкуренції. Вірно визначені та обґрунтовані підходи до стратегічного управління промисловим підприємством стануть основою формування конкурентних переваг на зовнішньому ринку в сучасних умовах євроінтеграції.

Враховуючи особливості діяльності, власний фінансово-ресурсний потенціал, керівництво та провідні фахівці самостійно обирають стратегічні цілі та напрями цілеспрямування. Саме стратегічне планування є тим елементом управління, використання підходів якого є запорукою прийняття ефективних стратегічних управлінських рішень, шляхом формування стратегічних проектів, планів та прогнозів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Дослідженню проблематики стратегічного управління підприємством, зокрема стратегічного планування, формування стратегій розвитку присвячена досить значна кількість праць як вітчизняних, так і зарубіжних вчених економістів, а саме таких як: Артеменко Л.П., Бергер А.Д., Бутко М.П., Виноградова О.В., Гарнага В.В., Гончар О.І., Дітковська М.Ю., Ендрю К., Євтушенко Н.О., Задорожна С.М., Іванова Н.В., Ілляшенко К.В., Карпіщенко О.І., Карпіщенко О.О., Кононенко Є.Є., Костецька Н.І., Носань Н., Олійченко І.М., Оліфіренко Л.Д., Панченко Р., Петрук Ю.В., Протасова Л.В., Сидорук Є.О., Сталінська О.В., Тейлор Ф., Шабардіна Ю.В., Шевченко О.М., Якименко Т. та ін.

Гарнага В.В. акцентує увагу на тому, що в процесі стратегічного планування окреслені плани мають характеризуватися взаємозв'язком, натомість структура планових рішень, методи планування і терміни реалізації будуть відрізнятися [1]. Засновниками концептуальних ідей щодо теорії стратегічного планування серед зарубіжних вчених економістів можна вважати Ансоффа І., Друкера П., Котлера Ф., Портера М., Стрикленда Дж., Томпсона А. Базова ідея стратегічного планування базується на тому, що тільки за умови безперервного вдосконалення усіх структурних складових системи управління підприємством, можна забезпечити розвиток бізнес-процесів в умовах посиленого конкурентного бізнес-середовища та непередбачуваності змін впливу внутрішніх та зовнішніх чинників функціонування. На думку Карпіщенко О.І., Ілляшенко К.В., Карпіщенко О.О., економічна ефективність від використання систем стратегічного планування проявляється в найбільш доцільному та найменш ризикованому використанні ресурсів підприємства, зростанні конкурентоздатності та формуванні сприятливих перспектив постійної та довгострокової присутності на цільовому ринку [8, с. 7].

На основі дослідження праць вчених економістів можна дійти висновку, що наявні окремі підходи до формування стратегічних цілей, планів, проєктів, прогнозів зорієнтовані на відносно сталі економічні умови ведення бізнесу. Напад РФ на територію України став складним викликом як для забезпечення подальшого розвитку економіки нашої країни, так і для забезпечення стабільного функціонування підприємств, окремі з яких вимушені вести фінансово-господарську діяльність в надто складних умовах.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. З обранням країни євроінтеграційного напрямку розвитку, нестабільними умовами ведення бізнесу, перед підприємствами постала необхідність внесення суттєвих змін у раніше сформовані стратегічні орієнтири, що, в свою чергу, вимагає проведення подальших досліджень та удосконалення теоретико-методичного базису стратегічного планування як важливої складової менеджменту. Також, відсутній єдиний підхід до визначення стратегії розвитку промислових підприємств за умов євроінтеграції.

Постановка завдання. Головною метою цієї роботи є обґрунтування специфіки стратегічного планування промислових підприємств для забезпечення успішної організації даних процесів в системі стратегічного управління за умов обрання євроінтеграційного вектору розвитку.

Виклад основного матеріалу дослідження. В системі стратегічного управління підприємством процеси стратегічного планування відіграють чимале значення в розвитку господарюючого суб'єкта. В зарубіжній практиці діяльності підприємств, стратегічне планування може використовуватися як для внесення кардинальних змін, так і бути можливістю виходу із кризового становища.

За умов активізації глобалізаційних та інтеграційних процесів, основами розвитку стратегічного планування підприємства стали процеси, пов'язані із необхідністю адаптації господарюючих суб'єктів до змін конкурентного бізнес оточення; посилення диверсифікації та децентралізації; потреба в посиленні конкурентних переваг, підвищення конкурентоздатності продукції; необхідність впровадження інноваційних проєктів тощо.

Гарнага В.В. стратегічне планування визначає як планування від майбутнього до теперішнього виходячи з глобальних ідей та поставлених цілей підприємства, а стратегію як – не функцію часу, а функцію поставленої мети розвитку, специфічний, просторово орієнтований на майбутнє напрям розвитку [1].

Головна мета стратегічного планування розвитку підприємств полягає в тому, щоб зібрати та провести аналіз інформації про кінцеві або проміжні результати, визначити зміни, що сталися, і сучасний стан, оцінити вигоди та витрати, встановити напрями майбутнього вдосконалення та розвитку фінансово-господарської діяльності, а потім використовувати ці дані для вирішення низки завдань [2, с. 320].

Слід навести основні критерії, які варто враховувати з метою успішної організації процесів

стратегічного планування на промисловому підприємстві, зокрема:

- дослідження стратегічно важливих тенденцій розвитку факторів зовнішнього середовища;
- повнота оцінки функціональних зон підприємства;
- освоєння існуючих (розробка власних) інструментів узагальнення результатів аналізу;
- підхід до структурування цілей;
- методики визначення напрямів розвитку, що використовуються управліннями;
- спосіб формалізації обраного напрямку розвитку;
- забезпечення узгодженості та взаємозалежності під час побудови системи показників;
- використання інструментарію контролю та зворотного зв'язку [3, с. 103].

Так як, ефективність стратегічного планування на промисловому підприємстві у значній мірі залежить від формування стратегічних планів, тому необхідним є чітке визначення управліннями їх принципів. Отже, до базових принципів формування стратегічних планів промислових підприємств можна віднести такі як:

- ієрархічність планування, при цьому поточні плани завжди повинні бути частиною стратегічного планування;
- соціальність планування, плани повинні створюватись з урахуванням всіх соціальних проблем та загалом мати позитивний економічний ефект;
- ранжування, визначення значимості та пріоритетності завдань;
- альтернативність – швидко адаптуватись до зовнішніх і внутрішніх змін;
- економічне обґрунтування, що побудоване на фінансових показниках;
- автоматизація процесу планування [4, с. 73].

Носань Н., Якименко Т., Панченко Р. зазначають, що принципи стратегічного планування зорієнтовані на забезпеченні результативної реалізації підприємством обраної стратегії, зокрема до принципів стратегічного планування відносять: орієнтацію на довгострокові цілі як базис стратегічного процесу; проведення аналізу чинників внутрішнього (економічного потенціалу, фінансового стану, існуючих обмежень господарюючого суб'єкта) та зовнішнього середовища (конкурентного бізнесу оточення, ймовірних ризиків, існуючих тенденцій); безпосередньо окреслення стратегії підприємства; забезпечення гнучкості та адаптації, а також комунікації зацікавлених в реалізації стратегічних планів та стратегії сторін; принцип моніторингу та оцінювання обраних стратегічних орієнтирів [5].

В контексті активізації інноваційної діяльності, маркетингових та збутових процесів господарюючого суб'єкта, стратегічне планування за умов євроінтеграції передбачає зміни підприємств в напрямі:

- інноваційного оновлення виробництва та забезпечення конкурентоспроможності продукції;
- забезпечення комплексної переробки сировини, впровадження ресурсозберігаючих та безвідходних технологій, скорочення витрат на виробництво та реалізацію продукції;
- розвитку експортного потенціалу підприємства та підвищення якості продукції;
- освоєння міжнародних стандартів якості, безпеки продукції та навколишнього середовища;
- вдосконалення системи ціноутворення, формування цін на продукцію і внутрішньовиробничих цін на сировину та супутню продукцію;
- збільшення обсягу продукції на експорт для реалізації в зоні вільної торгівлі з ЄС [6, с. 72].

Погоджуємось з думкою, що на практиці процес стратегічного управління неможливо організувати як послідовність точних, розділених між собою етапів: часто виникають непередбачувані обставини, оскільки більшість робіт виконується одночасно, спостерігається повернення до вже «пройдених» етапів для уточнення; розмивається межа між окремими етапами та видами робіт. Окрім цього, стратегічне управління потенціалом підприємства, визначення векторів його розвитку не може відбуватись ізольовано від внутрішніх змін: кризові ситуації, неузгодженості, конфлікти або, навпаки, прогресивні досягнення в певній діяльності, інноваційні здобутки знаходять своє відображення в управлінні потенціалом і роблять його процесом динамічним і безперервним [7, с. 52].

З метою успішної реалізації стратегій розвитку для промислового підприємства, важливим є обрання методів стратегічного планування, які б надавали можливість сформулювати інформаційно-аналітичну базу щодо прогнозних показників, стратегічних планів та проєктів. До методів стратегічного планування, які можуть використовуватись підприємствами належать: методи соціально-економічного аналізу, прямих інженерно-економічних розрахунків, економіко-математичні методи, балансовий метод, експертні методи та методи системного аналізу та синтезу.

Методи соціально-економічного аналізу передбачають розрахунок коефіцієнтів кореляції, регресії, балансових різниць, порівняння,

групування та ін. Для промислових підприємств в процесі стратегічного планування, важливе значення має використання методів прямих інженерно-економічних розрахунків: визначення рівня ефективності використання виробничих, трудових ресурсів, ефективності впровадження інвестиційних проєктів, зменшення витрат виробництва та ін.

Основними економіко-математичними моделями, які використовують при формуванні стратегічних планів прогнозів є балансова таблиця «витрати- випуску», система національних рахунків, баланс фінансових витрат та ресурсів, мережеві та матричні моделі [8, с. 99–103].

Узагальнюючи інформаційні дані щодо матеріально-ресурсного забезпечення, фахівці формують оптимальну програму виробництва продукції. Балансовий метод в стратегічному плануванні підприємства ґрунтується на використанні ряду прийомів з метою взаємоузгодження економічних параметрів. Методи системного аналізу та синтезу дозволяють швидко визначити проблематичні аспекти фінансово-господарської діяльності підприємства, отримати інформацію про ефективність діяльності підприємства в контексті сформованих планів.

Управлінський персонал ґрунтуючись на особливостях, можливостях та характеристиках підприємств обирає власний підхід до організації стратегічного планування на основі обґрунтованих принципів та моделей. У практиці ведення бізнесу підприємства можуть використовувати такі моделі стратегічного планування як:

- модель стратегічного планування на основі «стратегічної прогаліни». Економічний аналіз можливостей еволюційного розвитку підприємства дає змогу розрахувати так звану нижню межу «стратегічної прогаліни», тобто показники діяльності, яких можна досягти на основі трендів, що склалися у попередні періоди;

- модель стратегічного планування, що базується на врахуванні ринкових переваг. Ця модель тісно пов'язана із використанням SWOT-аналізу. Основна увага приділяється врахуванню інтересів акціонерів, які беруть участь у прийнятті рішень стосовно довгострокового розвитку підприємства;

- модель стратегічного планування, орієнтована на створення та підтримку конкурентоспроможності підприємства;

- модель стратегічного планування, орієнтована на створення позитивного іміджу. Створення позитивного іміджу підприємства у ринковій економіці – це варіант інвестування в забезпечення довгострокового функціонування;

- моделі стратегічного планування, що враховують розміри підприємств [9, с. 60–62].

Стратегічне планування включає в себе систематизовані послідовні процеси в напрямі формування та реалізації довгострокових цілей та завдань в розрізі обраних стратегій розвитку для підвищення конкурентоспроможності господарюючого суб'єкта [10]. В стратегічному управлінні промисловим підприємством слід виокремлювати підходи до стратегічного та довгострокового планування, адже в контексті факторних ознак, вони мають ряд відмінностей. Наприклад, за цільовим призначенням довгострокове планування спрямоване на забезпечення фінансово-господарської діяльності підприємства на основі формування планів, а стратегічне планування, як більш поглиблений процес, – передбачає використання стратегій розвитку.

Стратегічний потенціал підприємства характеризується тим, що створює цінність для клієнтів, легко адаптується до змін, є гнучким, мобільним, достатнім, унікальним, а також його важко копіювати, імітувати чи заміщувати конкурентам. Формування такого стратегічного потенціалу підприємства можна забезпечити лише за рахунок тих ресурсів чи їхніх комбінацій, які у довгостроковому періоді можуть забезпечувати бажаний рівень конкурентоспроможності на ринку [11, с. 53]. Ефективне стратегічне управління промисловими підприємствами передбачає дослідження як ресурсно-фінансових можливостей, так і в цілому потенціалу підприємства. В контексті стратегічного розвитку підприємства, підвищення потенціалу базується на вивченні та взаємоузгодженні чинників як внутрішнього, так і зовнішнього середовища.

Удосконалення стратегічного планування на промислових підприємствах полягає у вирішенні таких завдань: поглибленні теоретичних підходів до сутності і місця стратегічного планування в економічному розвитку підприємства; визначенні сучасного стану розвитку та ефективності діяльності підприємств; оцінки ефективності існуючого стратегічного планування; розкриття основних напрямів формування і розвитку стратегічного планування на підприємствах; розробки вдосконалених підходів до стратегічного планування на підприємствах [12, с. 132].

Стратегічне планування займає вагоме місце у виокремленні напрямів розвитку фінансово-господарської діяльності підприємства, формування стратегії розвитку, визначення цілей, планів завдань, що стає запорукою оптимального використання ресурсів, стабілізації фінансового стану.

Висновки. В нинішніх економічно складних умовах ведення фінансово-господарської діяльності керівництво підприємства при формуванні стратегічних планів повинно чітко визначити інструментарій та критерії за якими буде проводитися аналіз економічних параметрів з подальшим формуванням прогнозів та обранням стратегій розвитку. Актуальним є обрання управлінцями тих методів стратегічного планування, які б надавали можливість сформулювати інформаційно-аналітичну базу щодо прогнозних показників та стратегічних планів. Також, керівництво, ґрунтуючись на особливостях, можливостях та характеристиках підприємства має обирати власний підхід до організації стратегічного планування на основі обґрунтованих принципів та моделей. В стратегічному управлінні промисловим підприємством слід виокремлювати підходи до стратегічного та довгострокового планування, адже в контексті факторних ознак, вони мають ряд відмінностей.

Література:

1. Гарнага В.В. Стратегічне планування як основа сталого розвитку підприємства. *Ефективна економіка*. 2016. № 11. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2016_11_67
2. Сидорук Є.О. Стратегічне планування розвитку великого підприємства. *Економіка і суспільство*. 2016. Вип. 4. С. 319–325.
3. Протасова Л.В. Стратегічне планування розвитку підприємства: особливості оцінки та інтеграції. *Вісник Житомирського державного технологічного університету*. 2015. № 3. С. 101–105. DOI: [https://doi.org/10.26642/jen-2015-3\(73\)-101-105](https://doi.org/10.26642/jen-2015-3(73)-101-105)
4. Петрук Ю.В., Артеменко Л.П. Особливості стратегічного планування підприємства в умовах кризи. *Економічний вісник НТУУ «Київський політехнічний інститут»*. 2022. № 22. С. 72–78. DOI: <https://doi.org/10.20535/2307-5651.22.2022.260143>
5. Носань Н., Якименко Т., Панченко Р. Стратегічне планування діяльності підприємства. *Економіка та суспільство*. 2023. Вип. № 56. URL: <https://www.economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2959/2877>. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-16>
6. Бергер А.Д. Стратегічне планування діяльності підприємства м'ясопереробної галузі в умовах євроінтеграції. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2018. Вип. 28. Ч. 1. С. 71–74.
7. Гончар О. Розробка стратегії розвитку потенціалу підприємства за умов глобалізації та євроінтеграції. *Економіст*. 2015. № 1. С. 49–52.
8. Карпіщенко О.І., Ілляшенко К.В., Карпіщенко О.О. Стратегічне планування. Суми : Сумський державний університет, 2013. 446 с.
9. Бутко М.П., Дітковська М.Ю., Задорожна С.М. Стратегічний менеджмент. Київ : «Центр учбової літератури», 2016. 376 с.
10. Виноградова О.В., Євтушенко Н.О., Кононенко С.Є. Стратегічне планування на підприємстві: маркетинговий аспект. *Економіка. Менеджмент. Бізнес*. 2019. № 4(30). С. 29–37. DOI: <https://doi.org/10.31673/2415-8089.2019.042937>
11. Костецька Н.І. Стратегічне управління потенціалом підприємства: теоретико-методичні аспекти. *Економічний*

вісник НТУУ «Київський політехнічний інститут». 2021. № 20. С. 51–55. DOI: <https://doi.org/10.20535/2307-5651.20.2021.252604>

12. Сталінська О.В. Стратегічне планування діяльності промислового підприємства. *Вісник економічної науки України*. 2015. № 1(28). С. 127–133.

References:

1. Harnaha V.V. (2016) Stratehichne planuvannia yak osnova staloho rozvytku pidpriemstva [Strategic planning as the basis of sustainable development of the enterprise]. *Efektivna ekonomika*, no. 11. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2016_11_67
2. Sydoruk Ye.O. (2016) Stratehichne planuvannia rozvytku velikoho pidpriemstva [Strategic planning of the development of a large enterprise]. *Ekonomika i suspilstvo*, no. 4, pp. 319–325.
3. Protasova L.V. (2015) Stratehichne planuvannia rozvytku pidpriemstva: osoblyvosti otsinky ta intehtratsii [Strategic planning of enterprise development: features of assessment and integration]. *Visnyk Zhytomyrskoho derzhavnogo tekhnolohichnoho universytetu*, no. 3, pp. 101–105. DOI: [https://doi.org/10.26642/jen-2015-3\(73\)-101-105](https://doi.org/10.26642/jen-2015-3(73)-101-105)
4. Petruk Yu.V., Artemenko L.P. (2022) Osoblyvosti stratehichnoho planuvannia pidpriemstva v umovakh kryzy [Peculiarities of strategic planning of an enterprise in crisis conditions]. *Ekonomichnyi visnyk NTUU «Kyivskiy politekhnichnyi instytut»*, no. 22, pp. 72–78. DOI: <https://doi.org/10.20535/2307-5651.22.2022.260143>
5. Nosan N., Yakymenko T., Panchenko R. (2023) Stratehichne planuvannia diialnosti pidpriemstva [Strategic planning of the enterprise]. *Ekonomika ta suspilstvo*, no. 56. Available at: <https://www.economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2959/2877>. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-16>
6. Berher A.D. (2018) Stratehichne planuvannia diialnosti pidpriemstva miasopererobnoi haluzi v umovakh yevrointehtratsii [Strategic planning of the enterprise of the meat processing industry in the conditions of European integration]. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnogo universytetu*, vol. 28, no. 1, pp. 71–74.
7. Honchar O. (2015) Rozrobka stratehii rozvytku potentsialu pidpriemstva za umov hlobalizatsii ta yevrointehtratsii [Development of a strategy for the development of the company's potential under the conditions of globalization and European integration]. *Ekonomist*, no. 1, pp. 49–52.
8. Karpishchenko O.I., Iliashenko K.V., Karpishchenko O.O. (2013) *Stratehichne planuvannia* [Strategic planning]. Sumy: Sumskiy derzhavnyi universytet, 446 p. (in Ukrainian)
9. Butko M.P., Ditkovska M.Iu., Zadorozhna S.M. (2016) *Stratehichnyi menedzhment* [Strategic management]. Kyiv: «Tsentri uchbovoi literatury», 376 p. (in Ukrainian)
10. Vynohradova O.V., Yevtushenko N.O., Kononenko Ye.Ie. (2019) Stratehichne planuvannia na pidpriemstvi: marketynhovyi aspekt [Strategic planning at the enterprise: marketing aspect]. *Ekonomika. Menedzhment. Biznes*, vol. 4, no. 30, pp. 29–37. DOI: <https://doi.org/10.31673/2415-8089.2019.042937>
11. Kostetska N.I. (2021) Stratehichne upravlinnia potentsialom pidpriemstva: teoretyko-metodychni aspekty [Strategic management of enterprise potential: theoretical and methodological aspects]. *Ekonomichnyi visnyk NTUU «Kyivskiy politekhnichnyi instytut»*, no. 20, pp. 51–55. DOI: <https://doi.org/10.20535/2307-5651.20.2021.252604>
12. Stalinska O.V. (2015) Stratehichne planuvannia diialnosti promysloвого pidpriemstva [Strategic planning of industrial activity]. *Visnyk ekonomichnoi nauky Ukrainy*, no. 1(28), pp.127–133.

Summary. The approaches of economist scientists to the definition of strategic planning of the enterprise, its purpose and goals to ensure the development of financial and economic activity have been studied. The main criteria that should be taken into account in order to successfully organize strategic planning processes at an industrial enterprise are substantiated. The effectiveness of strategic planning at an industrial enterprise depends on the formation of strategic plans, therefore it is necessary for managers to clearly define their principles. The basic principles of the formation of strategic plans of industrial enterprises under the conditions of European integration, on which the effectiveness of strategic planning depends, are determined. The main directions of changes to the approaches to the strategic planning of enterprises in the conditions of the strengthening of the European integration processes are revealed. Modern methods of strategic planning are characterized, which are the basis for the formation of forecast indicators, plans, projects and strategies for the development of the enterprise. For the successful implementation of the development strategy of an industrial enterprise, it is important to choose strategic planning methods that would provide an opportunity to form an information and analytical base regarding forecast indicators, strategic plans and projects. Strategic planning methods that can be used by enterprises include: socio-economic analysis methods, direct engineering and economic calculations, economic-mathematical methods, balance method, expert methods and methods of system analysis and synthesis. It was concluded that the management staff, based on the features, capabilities and characteristics of the enterprise, chooses its own approach to the organization of strategic planning based on well-founded principles and models. Because of that, the strategic planning models that domestic industrial enterprises choose in practice are given. In the strategic management of an industrial enterprise, it is worth distinguishing approaches to strategic and long-term planning, because in the context of factor characteristics, they have a number of differences. Effective strategic management of industrial enterprises involves the study of both resource and financial opportunities and the overall potential of the enterprise. In the context of the strategic development of the enterprise, capacity building is based on the study and coordination of factors of both the internal and external environment. A number of tasks regarding the improvement of strategic planning at industrial enterprises in the current conditions of operation are singled out.

Key words: strategic management, strategic planning, industrial enterprises, development strategies, strategic potential.